

பொருளாதார சிந்தனையின் வரலாற்றின் பொருள்:

பொருளாதார சிந்தனையின் வரலாறு என்பது பொருளாதாரக் கருத்துக்களின் தோற்றம் மற்றும் வளர்ச்சி மற்றும் அவற்றின் தொடர்புகள் ஆகியவற்றைக் குறிக்கிறது. இது பொருளாதாரக் கோட்பாடுகளின் வரலாற்றுக் கணக்கு. பேராசிரியர் ஹானே இதை "பொருளாதாரக் கருத்துக்களின் வளர்ச்சியின் ஒரு முக்கியமான கணக்கு, அவற்றின் தோற்றம், தொடர்புகள் மற்றும் வெளிப்பாடுகளைத் தேடுவது" என்று வரையறுத்துள்ளார். பேராசிரியர் பெல் கருத்துப்படி, "இது பொருளாதார விஷயங்களில் எழுத்தாளர்கள் விட்டுச்சென்ற பாரம்பரியத்தைப் பற்றிய ஆய்வு".

பேராசிரியர் ஷம்பீட்டர், "பொருளாதார சிந்தனை என்பது பொருளாதார விஷயங்களைப் பற்றிய அனைத்து கருத்துகள் மற்றும் விருப்பங்களின் கூட்டுத்தொகை ஆகும், குறிப்பாக வெவ்வேறு காலங்கள் மற்றும் இடங்களின் பொதுக் கொள்கைகளுடன் தொடர்புடையது". பொருளாதார சிந்தனையின் வரலாறு அணுகுமுறைகளின் வரலாற்று மாற்றத்தைக் காட்டுகிறது என்று ஷம்பீட்டர் மேலும் கூறுகிறார். இது பொருளாதார பிரச்சினைகள் மற்றும் அந்த பிரச்சினைகளுக்கான அணுகுமுறைகள் பற்றியும் பேசுகிறது.

பொருளாதார சிந்தனையின் வரலாறு பொருளாதார வரலாறு மற்றும் பொருளாதார வரலாற்றிலிருந்து வேறுபட்டது. பொருளாதார சிந்தனையின் வரலாறு பொருளாதார சிந்தனைகளின் வளர்ச்சியைக் கையாளும் அதே வேளையில், பொருளாதார வரலாறு என்பது ஒரு நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சியைப் பற்றிய ஒரு ஆய்வு ஆகும். மறுபுறம், பொருளாதாரத்தின் வரலாறு பொருளாதார விஞ்ஞானத்துடன் தொடர்புடையது.

பொருளாதார வரலாறு மற்றும் பொருளாதார சிந்தனையின் வரலாறு தனித்தனி ஆய்வுக் கிளைகளாக இருந்தாலும், அவை நெருங்கிய தொடர்புடையவை. பொருளாதார கருத்துக்கள் நாட்டின் பொருளாதார நிலைமைகள் மற்றும் சூழலால் நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் உந்தப்படுகின்றன. யோசனைகளும் சூழலும் சமமாக முக்கியம், எனவே பொருளாதார சிந்தனை வரலாறு மற்றும் பொருளாதார வரலாறு ஆகியவற்றுக்கு இடையிலான நெருங்கிய உறவு.

பொருளாதார யோசனைகளின் வளர்ச்சியின் வரலாற்றை மூன்று காலகட்டங்களில் ஆய்வு செய்யலாம், அதாவது:

1. பண்டைய,
2. இடைக்கால மற்றும்
3. நவீன.

மேலும் பொருளாதார சிந்தனையின் வரலாறு பரவலாக இரண்டு பகுதிகளாக பிரிக்கப்படலாம். முதல் பகுதி பொருளாதாரத்தை ஒரு விஞ்ஞானமாக அபிவிருத்தி செய்வதற்கு முன்னர் பொருளாதார சிந்தனைகளின் தோற்றம் மற்றும் வளர்ச்சியைப் பற்றியது. இரண்டாவது பகுதி பொருளாதாரத்தை ஒரு விஞ்ஞானமாக உருவாக்கிய பின் பொருளாதாரக் கருத்துக்களைக் கையாள்கிறது.

பொருளாதார சிந்தனையின் வரலாற்றை வெவ்வேறு அணுகுமுறைகளை பின்பற்றுவதன் மூலம் ஆய்வு செய்து பகுப்பாய்வு செய்யலாம்:

1. காலவரிசை அணுகுமுறை
 2. கருத்தியல் அணுகுமுறை
 3. தத்துவ அணுகுமுறை
 4. கழித்தல் (அல்லது) கிளாசிக்கல் அணுகுமுறை
 5. தூண்டல் அணுகுமுறை
 6. புதிய-கிளாசிக்கல் அணுகுமுறை
 7. நலன்புரி அணுகுமுறை
 8. நிறுவன அணுகுமுறை மற்றும்
 9. கெயின்சியன் அணுகுமுறை.
1. காலவரிசை அணுகுமுறை:

இந்த அணுகுமுறையில், பொருளாதார கருத்துக்கள் நேரத்தின் வரிசையில் விவாதிக்கப்படுகின்றன. வெவ்வேறு பொருளாதார வல்லுனர்களின் பொருளாதாரக் கருத்துக்கள் ஆண்டு வாரியாக முன்வைக்கப்படலாம், அவற்றைப் படிக்கலாம். இந்த அணுகுமுறையில் வெவ்வேறு பொருளாதார வல்லுனர்களின் பொருளாதாரக் கருத்துக்களில் தொடர்ச்சியைக் காணலாம்.

2. கருத்தியல் அணுகுமுறை:

இது வெவ்வேறு பொருளாதார கருத்துக்களின் (கருத்துக்கள்) பரிணாமம் மற்றும் இந்த கருத்துக்களின் ஒருவருக்கொருவர் சார்ந்திருத்தல் பற்றி பேசுகிறது. கருத்தியல் அணுகுமுறையை கருத்தியல் அணுகுமுறை என்றும் அழைக்கலாம்.

3. தத்துவ அணுகுமுறை:

இதை முதலில் கிரேக்க தத்துவஞானி பிளேட்டோ ஏற்றுக்கொண்டார். கடந்த காலத்தில், பொருளாதாரம் நெறிமுறைகளின் கை வேலைக்காரியாக கருதப்பட்டது. ஆரம்பகால எழுத்தாளர்களால் பொருளாதாரக் கருத்துக்களைப் பற்றி விவாதிக்க இயற்கையாகவே தத்துவ அணுகுமுறை பின்பற்றப்பட்டது.

4. விலக்கு அணுகுமுறை:

கிளாசிக்கல் பொருளாதார வல்லுநர்கள் விலக்கு முறையை பின்பற்றினர். பொருளாதார சட்டங்களின் உலகளாவிய பயன்பாட்டை அவர்கள் நம்பினர்.

5. தூண்டல் அணுகுமுறை:

வரலாற்று பள்ளி தூண்டல் முறையை வலியுறுத்தியது. இந்த பொருளாதார வல்லுநர்கள் பொருளாதார விதிகள் உலகளாவிய இயல்புடையவை அல்ல என்று நம்பினர்.

6. புதிய-கிளாசிக்கல் அணுகுமுறை:

இந்த அணுகுமுறை கிளாசிக்கல் கருத்துக்களை மாற்றியமைப்பதன் மூலம் மேம்படுத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. நியோ-கிளாசிக்கல் அணுகுமுறை முதலில் மார்ஷால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. நியோ-கிளாசிக்கல் அணுகுமுறை "வலது மற்றும் இடது கால்கள் நடைபயிற்சிக்கு அவசியமானதைப் போலவே பொருளாதார அறிவியலுக்கும் தூண்டல் மற்றும் கழித்தல் அவசியம்" என்று நம்பினர்.

7. நலன்புரி அணுகுமுறை:

சமூக நலனை அதிகரிக்கக் கூடிய கொள்கைகளை ஏற்றுக்கொள்வதற்கான அடிப்படையை வழங்குவதை இது நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.

8. நிறுவன அணுகுமுறை:

நிறுவனவாதிகள் கிளாசிக்கல் கருத்துக்களின் செல்லுபடியை கேள்விக்குள்ளாக்கி உளவியல் காரணிகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தனர்.

9. கெயின்சியன் அணுகுமுறை:

நவீன பொருளாதாரத்தில் ஒரு பெரிய வளர்ச்சி ஜே.எம். கெய்ன்ஸ் பெயருடன் தொடர்புடையது. அவரது அணுகுமுறை புதியது மற்றும் கிளாசிக்கல் பள்ளியிலிருந்து வேறுபட்டது. முழு பொருளாதாரக் கொள்கைகளையும் பாதிக்கும் வணிகச் சுழற்சிகளின் செயல்பாட்டை இது கவனத்தில் கொள்கிறது. கெயின்சியன் அணுகுமுறை ஒட்டுமொத்த பொருளாதாரத்தின் சிக்கலைக் கையாள்கிறது.

பொருளாதார சிந்தனையின் வரலாற்றின் முக்கியத்துவம்:

பொருளாதார சிந்தனையின் வரலாற்றின் ஆய்வின் முக்கியத்துவம் குறித்து இரண்டு கருத்துக்கள் உள்ளன. பொருளாதார சிந்தனையின் வரலாற்றைப் படிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்று பொருளாதார வல்லுநர்களின் ஒரு குழு நம்பியது, ஏனெனில் இது பிழைகளின் வரலாறு. அதேசமயம், எந்தவொரு பொருளாதாரக் கோட்பாட்டையும் அதன் வரலாற்றில் ஏதேனும் ஒன்று அறியும் வரை ஒருவர் அறிவைப் பெற முடியாது என்று மற்றொரு குழு நம்பியது.

பொருளாதார சிந்தனையின் வரலாறு பின்வரும் காரணங்களுக்காக முக்கியமானது:

1. பொருளாதார சிந்தனையின் வரலாறு பற்றிய ஆய்வு பொருளாதார சிந்தனையில் ஒரு குறிப்பிட்ட ஒற்றுமை இருப்பதையும், இந்த ஒற்றுமை பண்டைய காலங்களுடன் நம்மை இணைக்கிறது என்பதையும் தெளிவாகக் காட்டுகிறது.

2. பொருளாதார சிந்தனையின் ஆய்வு பொருளாதாரத்தின் தோற்றத்தை புரிந்து கொள்ள உதவும்.

3. பல்வேறு நாடுகளின் பொருளாதார மற்றும் அரசியல் கொள்கைகளை வடிவமைப்பதில் பொருளாதாரக் கருத்துக்கள் கருவியாக உள்ளன.

4. பொருளாதார யோசனைகள் நேரம், இடம் மற்றும் சூழ்நிலைகளால் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன.

5. பொருளாதார சிந்தனை பற்றிய ஆய்வு வெவ்வேறு கருத்துக்களை ஒப்பிடுவதற்கு ஒரு பரந்த அடிப்படையை வழங்குகிறது. இது ஒரு நபருக்கு நன்கு சீரான மற்றும் நியாயமான தீர்ப்பை வழங்க உதவும்.

6. பொருளாதார சிந்தனையின் ஆய்வின் மூலம் பொருளாதாரம் பொருளாதார வல்லுநர்களிடமிருந்து வேறுபட்டது என்பதை மாணவர் உணருவார்.

7. முந்தைய பொருளாதார சிந்தனையாளர்கள் செய்த தவறுகளைத் தவிர்க்க இந்த விஷயத்தின் ஆய்வு நமக்கு உதவுகிறது.

8. பொருளாதார சிந்தனையின் வரலாறு குறித்த ஆய்வு, சில முக்கியமானவற்றை உருவாக்குவதற்கு காரணமான நபரை அறிய நமக்கு உதவும்...

பொருளாதார சிந்தனையின் வரலாறு ஆய்வில் சிரமங்கள்:

எவ்வாறாயினும், பொருளாதார சிந்தனையின் வரலாறு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மற்றும் இயற்கையில் விளக்கமளிக்கும் என்பதை நினைவில் கொள்ள வேண்டும். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், ஆசிரியர்கள் அவர்கள் விரும்பும் தலைப்புகளைத் தேர்ந்தெடுக்கின்றனர். அவர்கள் உண்மைகளையும் தங்கள் சொந்த முறையில் விளக்குகிறார்கள்.

ஆசிரியர்கள் சில முக்கியமான உண்மைகளை விட்டுவிட்டு மற்றவர்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தால், அவர்களின் தீர்ப்புகள் பக்கச்சார்பானவை. எடுத்துக்காட்டாக, கைட் அண்ட் ரிஸ்ட் எழுதிய "பொருளாதாரக் கோட்பாடுகளின் வரலாறு" என்ற புகழ்பெற்ற புத்தகம் பண்டைய பொருளாதாரக் கருத்துக்கள், இடைக்கால பொருளாதார சிந்தனை மற்றும் மெர்கன்டிலிஸ்டுகள் அளித்த பங்களிப்புகள் பற்றிய விவாதங்களை வெளியிடுகிறது.

மேலும், முழுமையான வரலாறு நவீன பொருளாதார சிந்தனையையும் கையாள வேண்டும். அதாவது, மார்ஷல், ஏ.சி.பிகோ, ஜே.எம். மேற்கூறிய குறைபாடுகள் இருந்தபோதிலும், பொருளாதார சிந்தனையின் வரலாறு பற்றிய ஆய்வு ஒருவர் இந்த விஷயத்தை தெளிவாக புரிந்து கொள்ள உதவுகிறது.

வணிகவாதம்

வரையறை:

வணிகவாதம் என்பது ஒரு பொருளாதாரக் கோட்பாடாகும், அங்கு உள்நாட்டு தொழில்துறையை மேம்படுத்துவதற்காக பொருளாதாரம் மற்றும் வர்த்தகத்தை ஒழுங்குபடுத்த அரசாங்கம் முயல்கிறது - பெரும்பாலும் மற்ற நாடுகளின் இழப்பில். வணிகவாதம் என்பது இறக்குமதியைக் கட்டுப்படுத்தும், தங்கத்தின் பங்குகளை அதிகரிக்கும் மற்றும் உள்நாட்டுத் தொழில்களைப் பாதுகாக்கும் கொள்கைகளுடன் தொடர்புடையது.

வணிகவாதம் தடையற்ற வர்த்தகக் கோட்பாட்டிற்கு முரணாக நிற்கிறது - இது கட்டணங்களைக் குறைப்பதன் மூலமும் நியாயமான சுதந்திர வர்த்தகத்தின் மூலமாகவும் நாடுகளின் பொருளாதார நல்வாழ்வை மேம்படுத்த முடியும் என்று வாதிடுகிறது.

இறக்குமதிகள் மீதான கட்டுப்பாடுகள் - கட்டண தடைகள், ஒதுக்கீடுகள் அல்லது கட்டணமில்லாத தடைகள்.

வெளிநாட்டு நாணய இருப்புகள், தங்கம் மற்றும் வெள்ளி இருப்புகள் குவித்தல். (புல்லியனிசம் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது) பதினாறாம் /

பதினேழாம் நூற்றாண்டில், தங்க இருப்புக்கள் குவிதல் (பிற நாடுகளின் இழப்பில்) ஒரு நாட்டின் செழிப்பை அதிகரிக்க சிறந்த வழியாகும் என்று நம்பப்பட்டது.

குறிப்பிட்ட நிறுவனங்களுக்கு குறிப்பாக வர்த்தகம் மற்றும் கப்பல் போக்குவரத்துக்கு தொடர்புடைய நிறுவனங்களுக்கு அரசு ஏகபோகங்களை வழங்குதல்.

உலகளாவிய சந்தைகளில் போட்டி நன்மையை வழங்க ஏற்றுமதி தொழில்களின் மானியங்கள்.

உள்நாட்டு தொழில்துறையின் செயல்திறன் மற்றும் திறனை அதிகரிக்க ஆராய்ச்சி மற்றும் மேம்பாட்டில் அரசு முதலீடு.

வெளிநாட்டு நிறுவனங்களிலிருந்து பதிப்புரிமை / அறிவுசார் திருட்டை அனுமதிக்கிறது.

வணிக வர்க்கத்துடன் தங்க அதிக லாபம் ஈட்டுவதற்காக தொழிலாள வர்க்கத்தின் ஊதியங்கள் மற்றும் நுகர்வு ஆகியவற்றைக் கட்டுப்படுத்துதல்.

காலனிகளின் கட்டுப்பாடு, எ.கா. எம்பயர் நாட்டிலிருந்து காலனிகளை வாங்குவது மற்றும் காலனிகளின் செல்வத்தை கட்டுப்படுத்துவது.

வணிகத்தின் எடுத்துக்காட்டுகள்

1651 ஆம் ஆண்டின் இங்கிலாந்து ஊடுருவல் சட்டம் வெளிநாட்டு கப்பல்கள் கடலோர வர்த்தகத்தில் ஈடுபடுவதை தடைசெய்தது.

ஐரோப்பாவிற்கான அனைத்து காலனித்துவ ஏற்றுமதியும் முதலில் இங்கிலாந்து வழியாகச் சென்று பின்னர் ஐரோப்பாவிற்கு மீண்டும் ஏற்றுமதி செய்யப்பட வேண்டியிருந்தது.

பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யத்தின் கீழ், உள்நாட்டு தொழில்களிடமிருந்து வாங்குவதில் இந்தியா தடைசெய்யப்பட்டு, இங்கிலாந்திலிருந்து உப்பு இறக்குமதி செய்ய வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. இந்த உப்பு வரிக்கு எதிரான போராட்டங்கள் காந்தி தலைமையிலான 'உப்பு வரி கிளர்ச்சிக்கு' வழிவகுத்தன.

பதினேழாம் நூற்றாண்டு பிரான்சில், பொருளாதாரம் மற்றும் தொழிலாளர் சந்தைகள் குறித்து கடுமையான கட்டுப்பாடுகளுடன் கட்டுப்படுத்தப்பட்ட பொருளாதாரத்தை அரசு ஊக்குவித்தது

பெரும் மனச்சோர்வைத் தொடர்ந்து பாதுகாப்புவாத கொள்கைகளின் எழுச்சி; நாடுகள் இறக்குமதியைக் குறைக்க முயன்றன, மேலும் தங்கத் தரத்தை விட்டு நாணயத்தின் மதிப்பைக் குறைக்கின்றன.

தொழில்துறை கொள்கைகள் காரணமாக சீனா வர்த்தகம் என்று சிலர் குற்றம் சாட்டியுள்ளனர், அவை தொழில்துறை உற்பத்தியை அதிக அளவில் வழங்க வழிவகுத்தன - நாணயத்தை குறைத்து மதிப்பிடும் கொள்கையுடன் இணைந்து.

இருப்பினும், வணிகக் கொள்கைகளின் அளவு சர்ச்சைக்குரியது

நவீன வணிகவாதம்

நவீன உலகில், மெர்கன்டிலிசம் சில நேரங்களில் கொள்கைகளுடன் தொடர்புடையது:

நாணயத்தின் மதிப்பீடு. எ.கா. மாற்று விகிதத்தை குறைத்து மதிப்பிடுவதற்கும் ஏற்றுமதியை மிகவும் போட்டித்தன்மையுடனும் வைப்பதற்காக அரசாங்கம் வெளிநாட்டு நாணய சொத்துக்களை வாங்குகிறது. ஒரு விமர்சனம் பெரும்பாலும் சீனா மீது சுமத்தப்பட்டது.

நியாயமற்ற நன்மைக்காக ஒரு தொழிற்சாலை அரசாங்க மானியம். மீண்டும் சீனா தொழில்துறைக்கு அரசு ஆதரவு மானியங்களை வழங்குவதாக குற்றம் சாட்டப்பட்டுள்ளது, இது எஃகு போன்ற தொழில்களின் அதிகப்படியான விநியோகத்திற்கு வழிவகுக்கிறது - அதாவது மற்ற நாடுகள் போட்டியிட போராடுகின்றன.

பாதுகாப்பு வாத உணர்வின் எழுச்சி, எ.கா. சீன இறக்குமதிகள் மீதான அமெரிக்க கட்டணங்களும், 'அமெரிக்கனை வாங்க' அமெரிக்காவின் கொள்கைகளும்.

பதிப்புரிமை திருட்டு

வணிகவாதத்தின் விமர்சனங்கள்

ஆடம் ஸ்மித்தின் "நாடுகளின் செல்வம்" (1776) - சுதந்திர வர்த்தகத்தின் நன்மைகளுக்காக வாதிட்டது மற்றும் ஏகபோகத்தின் திறமையின்மையை விமர்சித்தது.

ஒப்பீட்டு நன்மைக்கான கோட்பாடு (டேவிட் ரிக்கார்டோ)

மெர்கன்டிலிசம் என்பது பூஜ்ஜிய தொகை விளையாட்டின் தத்துவமாகும் - அங்கு மக்கள் மற்றவர்களின் இழப்பில் பயனடைவார்கள். இது உலகளாவிய வளர்ச்சியை அதிகரிப்பதற்கும் உலகளாவிய பிரச்சினைகளை குறைப்பதற்கும் ஒரு தத்துவம் அல்ல. மற்ற நாடுகளை வறுமைப்படுத்த முயற்சிப்பது நமது சொந்த வளர்ச்சிக்கும் செழிப்பிற்கும் தீங்கு விளைவிக்கும். இதற்கு நேர்மாறாக, பிற நாடுகளின் செல்வத்தை அதிகரிப்பதற்கான வணிகத்தின் பூஜ்ஜிய தொகை விளையாட்டை நாம் தவிர்த்தால், சுயநல நன்மைகளுக்கு வழிவகுக்கும், எ.கா. ஜப்பான் மற்றும் ஜெர்மனியின் வளர்ச்சி இங்கிலாந்து மற்றும் அமெரிக்காவிற்கான ஏற்றுமதி சந்தைகளை அதிகரிக்க வழிவகுத்தது.

அரசாங்க ஒழுங்குமுறை மற்றும் ஏகபோகத்தை வலியுறுத்தும் வணிகவாதம் பெரும்பாலும் திறமையின்மை மற்றும் ஊழலுக்கு வழிவகுக்கிறது.

பேரரசு நாட்டை வளப்படுத்த பேரரசைக் கட்டியெழுப்புவதையும் காலனிகளின் வறுமையையும் வணிகவியல் நியாயப்படுத்தியது.

மெர்கன்டிலிசம் டாட் கொள்கைகளுக்கான தலைப்புக்கு வழிவகுக்கிறது - இறக்குமதிகள் மீதான அதிக கட்டணங்கள் பதிலடிக்கு வழிவகுக்கிறது.

ஆடம்ஸ்மித்

மார்ச் 9, 1776 இல், "நாடுகளின் செல்வத்தின் தன்மை மற்றும் காரணங்கள் பற்றிய ஒரு விசாரணை" - வெறுமனே "நாடுகளின் செல்வம்" என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. இது முதலில் வெளியிடப்பட்டது வர்த்தகத்தால் ஸ்காட்டிஷ் தார்மீக தத்துவஞானி ஸ்மித் எழுதினார் வணிக அமைப்பை மேம்படுத்துகின்ற தொழில்மயமாக்கப்பட்ட முதலாளித்துவ அமைப்பை விவரிக்கும் புத்தகம். செல்வம் நிலையானது மற்றும் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது என்றும், செழித்து வளர ஒரே வழி வெளிநாட்டிலிருந்து தங்கம் மற்றும் கட்டண தயாரிப்புகளை பதுக்கி வைப்பதே என்றும் மெர்கன்டிலிசம் கூறியது. இந்த கோட்பாட்டின் படி, நாடுகள் தங்கள் பொருட்களை மற்ற நாடுகளுக்கு விற்க வேண்டும். முன்னறிவிப்பின்படி, நாடுகள் சர்வதேச வர்த்தகத்தை மூச்சுத் திணறச் செய்யும் பழிவாங்கும் கட்டணங்களின் சுற்றுகளில் விழுந்தன.

ஸ்மித்தின் முதன்மை ஆய்வறிக்கை

ஸ்மித்தின் ஆய்வறிக்கையின் அடிப்படை என்னவென்றால், மனிதர்கள் சுயநலத்திற்கான இயல்பான போக்கு (அல்லது நவீன சொற்களில், உங்களை நீங்களே பார்த்துக் கொள்வது) செழிப்பை விளைவிக்கிறது. அனைவருக்கும் அவர்கள் விரும்பியபடி (சுதந்திர வர்த்தகம்) பொருட்களை உற்பத்தி செய்வதற்கும் பரிமாறிக்கொள்வதற்கும் சுதந்திரம் அளிப்பதன் மூலமும், உள்நாட்டு மற்றும் வெளிநாட்டு போட்டிகளுக்கு சந்தைகளைத் திறப்பதன் மூலமும், மக்களின் இயல்பான சுய நலன் கடுமையான அரசாங்க விதிமுறைகளை விட அதிக செழிப்பை ஊக்குவிக்கும் என்று ஸ்மித் வாதிட்டார்.

ஸ்மித் மனிதர்கள் தங்கள் அன்றாட பொருளாதார தேர்வுகள் மூலம் பொது நலனை இறுதியில் ஊக்குவிப்பதாக நம்பினார். "அவர் (அல்லது அவள்) பொதுவாக, உண்மையில், பொது நலனை ஊக்குவிக்க விரும்பவில்லை அல்லது அவர் அதை எவ்வளவு ஊக்குவிக்கிறார் என்று தெரியவில்லை. வெளிநாட்டுத் தொழிலுக்கு உள்நாட்டு ஆதரவை விரும்புவதன் மூலம், அவர் தனது சொந்த பாதுகாப்பை மட்டுமே விரும்புகிறார், மேலும் அந்தத் தொழிற்சாலை அதன் விளைபொருள்கள் மிகப் பெரிய மதிப்புடையதாக வழிநடத்துவதன் மூலம், அவர் தனது சொந்த லாபத்தை மட்டுமே விரும்புகிறார், மேலும் அவர் இதில் இருக்கிறார் பல சந்தர்ப்பங்களில், அவரது நோக்கத்தின் ஒரு பகுதியாக இல்லாத ஒரு முடிவை ஊக்குவிக்க ஒரு

கண்ணுக்கு தெரியாத கையால் வழிநடத்தப்பட்டது, "என்று அவர் கூறினார்." நாடுகளின் செல்வத்தின் தன்மை மற்றும் காரணங்கள் பற்றிய ஒரு விசாரணை. "

கண்ணுக்கு தெரியாத கை

ஆடம் ஸ்மித் ஒரு "கண்ணுக்கு தெரியாத கை" என்று அழைத்த பொருளாதாரத்தில் தானியங்கி விலை மற்றும் விநியோக வழிமுறைகள் - மையப்படுத்தப்பட்ட, மேல்-கீழ் திட்டமிடல் அதிகாரிகளுடன் நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் செயல்படுகின்றன. எவ்வாறாயினும், அரசாங்கத்திற்கு எதிராக கண்ணுக்குத் தெரியாத கையாக வடிவமைக்கப்பட்ட ஒரு வாதத்தில் சில அர்த்தமுள்ள கருத்தியல் பொய்கள் உள்ளன.

கண்ணுக்கு தெரியாத கை உண்மையில் ஒரு தனித்துவமான நிறுவனம் அல்ல. மாறாக, நுகர்வோர் மற்றும் தயாரிப்பாளர்கள் வர்த்தகத்தில் ஈடுபடும்போது ஏற்படும் பல நிகழ்வுகளின் கூட்டுத்தொகை இது. கண்ணுக்குத் தெரியாத கையைப் பற்றிய ஸ்மித்தின் நுண்ணறிவு பொருளாதார வரலாற்றில் மிக முக்கியமான ஒன்றாகும். இது தடையற்ற சந்தை சித்தாந்தங்களுக்கான முக்கிய நியாயங்களில் ஒன்றாகும்.

செழிப்பின் கூறுகள்

கண்ணுக்குத் தெரியாத கை மற்றும் பிற கருத்துகளைப் பற்றி ஸ்மித் வெளிப்படுத்திய கொள்கைகளை அத்தியாவசியமாகக் குறைத்து, ஸ்மித் ஒரு தேசத்திற்கு உலகளாவிய செழிப்பைக் கொண்டுவர பின்வரும் மூன்று கூறுகள் தேவை என்று நம்பினார்.

1. அறிவொளி பெற்ற சுய நலன்

மக்கள் சிக்கனம், கடின உழைப்பு மற்றும் அறிவொளி பெற்ற சுயநலத்தை கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்று ஸ்மித் விரும்பினார். அறிவொளி பெற்ற சுயநலத்தின் நடைமுறை பெரும்பான்மையான மக்களுக்கு இயல்பானது என்று அவர் நினைத்தார்.

அவரது புகழ்பெற்ற எடுத்துக்காட்டில், ஒரு கசாப்புக்காரன் நல்ல மனம் கொண்ட நோக்கங்களின் அடிப்படையில் இறைச்சியை வழங்குவதில்லை, ஆனால் அவர் இறைச்சியை விற்பதன் மூலம் லாபம் ஈட்டுகிறார். அவர் விற்கும் இறைச்சி மோசமாக இருந்தால், அவருக்கு மீண்டும் வாடிக்கையாளர்கள் இருக்காது, இதனால் எந்த லாபமும் இல்லை. எனவே,

வாடிக்கையாளர்கள் செலுத்த விரும்பும் விலையில் நல்ல இறைச்சியை விற்க கசாப்புக் கடைக்காரரின் ஆர்வத்தில் உள்ளது, இதனால் இரு தரப்பினரும் ஒவ்வொரு பரிவர்த்தனையிலும் பயனடைவார்கள். நீண்டகாலமாக சிந்திக்கும் திறன் வாடிக்கையாளர்களை துஷ்பிரயோகம் செய்வதிலிருந்து பெரும்பாலான வணிகங்களைத் தடுக்கும் என்று ஸ்மித் நம்பினார். அது போதாதபோது, சட்டங்களை அமல்படுத்த அவர் அரசாங்கத்தை நோக்கினார்.

2. வரையறுக்கப்பட்ட அரசு

அரசாங்கத்தின் பொறுப்புகள் தேசத்தின் பாதுகாப்பு, உலகளாவிய கல்வி, பொதுப்பணி (சாலைகள் மற்றும் பாலங்கள் போன்ற உள்கட்டமைப்பு), சட்ட உரிமைகளை அமல்படுத்துதல் (சொத்துரிமை மற்றும் ஒப்பந்தங்கள்) மற்றும் குற்ற தண்டனைக்கு மட்டுப்படுத்தப்பட்டதாக ஸ்மித் கண்டார்.

மக்கள் தங்கள் குறுகிய கால நலன்களுக்காக செயல்படும்போது அரசாங்கம் காலடி எடுத்து வைக்கும், மேலும் கொள்ளை, மோசடி மற்றும் பிற ஒத்த குற்றங்களுக்கு எதிராக சட்டங்களை உருவாக்கி செயல்படுத்தும். பெரிய, அதிகாரத்துவ அரசாங்கங்களுக்கு எதிராக அவர் எச்சரித்தார், "ஒரு அரசாங்கம் விரைவில் மற்றொரு அரசாங்கத்தைப் பற்றி அறிந்து கொள்ளும் கலை எதுவுமில்லை, மக்களின் பைகளில் இருந்து பணத்தை வெளியேற்றுவதை விட."

உலகளாவிய கல்வியில் அவரது கவனம் தொழில்மயமாக்கலின் அவசியமான பகுதியாக இருந்த தொழிலாளர் பிரிவின் எதிர்மறையான மற்றும் மந்தமான விளைவுகளை எதிர்கொள்வதாகும்.

3. திட நாணயம் மற்றும் தடையற்ற சந்தை பொருளாதாரம்

ஸ்மித் முன்மொழியப்பட்ட மூன்றாவது உறுப்பு தடையற்ற சந்தைக் கொள்கைகளுடன் இரட்டிப்பான ஒரு திட நாணயமாகும். கடினமான உலோகங்களுடன் நாணயத்தை ஆதரிப்பதன் மூலம், போர்கள் அல்லது பிற வீணான செலவினங்களுக்காக பணம் செலுத்துவதற்காக நாணயத்தை மதிப்பிடுவதற்கான அரசாங்கத்தின் திறனைக் குறைக்க ஸ்மித் நம்பினார்.

கடினமான நாணயம் செலவினங்களுக்கான காசோலையாக செயல்படுவதால், வரிகளை குறைவாக வைத்திருப்பதன் மூலமும், கட்டணங்களை நீக்குவதன் மூலம் எல்லைகள் முழுவதும் சுதந்திர வர்த்தகத்தை அனுமதிப்பதன் மூலமும் அரசாங்கம் தடையற்ற சந்தைக் கொள்கைகளைப் பின்பற்ற வேண்டும் என்று ஸ்மித் விரும்பினார். சுங்கவரி மற்றும் பிற வரிகள் மக்களுக்கு வாழ்க்கையை

அதிக விலைக்குக் கொண்டுவருவதில் மட்டுமே வெற்றி பெற்றன, அதே நேரத்தில் தொழில் மற்றும் வெளிநாடுகளில் வர்த்தகத்தையும் திணறடிக்கின்றன.

தொழிலாளர் பிரிவு

வரையறை: உழைப்பைப் பிரிப்பது என்பது ஒரு பொருளாதாரக் கருத்தாகும், இது உற்பத்தி செயல்முறையை வெவ்வேறு கட்டங்களாகப் பிரிப்பது தொழிலாளர்களுக்கு குறிப்பிட்ட பணிகளில் கவனம் செலுத்த உதவுகிறது என்று கூறுகிறது. உற்பத்தியாளர்கள் உற்பத்தியின் ஒரு சிறிய அம்சத்தில் கவனம் செலுத்த முடிந்தால், இது ஒட்டுமொத்த செயல்திறனை அதிகரிக்கிறது - போதுமான அளவு மற்றும் அளவு உற்பத்தி செய்யப்படும் வரை.

இந்த கருத்தை ஆடம் ஸ்மித் செல்வத்தின் நாடுகளின் இயல்பு மற்றும் காரணங்கள் பற்றிய ஒரு விசாரணையில் பிரபலப்படுத்தினார் (1776). பிரபலமாக, அவர் ஒரு முள் தொழிற்சாலையின் உதாரணத்தைப் பயன்படுத்தினார். ஆடம் ஸ்மித், உற்பத்தியின் செயல்திறன் எவ்வாறு பெருமளவில் அதிகரித்தது என்பதைக் குறிப்பிட்டார், ஏனெனில் தொழிலாளர்கள் பிளவுபட்டு, முள் தயாரிப்பதில் வெவ்வேறு பாத்திரங்களை வழங்கினர்.

உழைப்புப் பிரிவு ஏன் மிகவும் திறமையானது?

குறைந்த எண்ணிக்கையிலான பணிகளை மட்டுமே மாஸ்டர் செய்ய வேண்டியிருப்பதால் தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்த பயிற்சி தேவை

ஒரு குறிப்பிட்ட கருவியைப் பயன்படுத்துவதும் ஒரு வேலையைச் செய்வதும் வேகமானது.

ஒரு தொழிலாளி ஒரு கருவியைக் கைவிட்டு, பின்னர் இன்னொருவரை எடுப்பதால் எந்த நேரமும் வீணடிக்கப்படுவதில்லை.

தொழிலாளர்கள் தங்கள் உற்பத்தி கிளையிலிருந்து விசுவாசத்தையும் சாதனை உணர்வையும் பெறலாம்.

தொழிற்சாலையைச் சுற்றி நகர வேண்டிய அவசியமில்லை; அரை முடிக்கப்பட்ட நல்லது அவர்களுக்கு வருகிறது.

தொழிலாளர்கள் தங்கள் திறமைகளுக்கும் மனோபாவத்திற்கும் ஏற்ற வேலைகளில் கவனம் செலுத்தலாம்.

உற்பத்தியில் மிக அதிக அளவு இருக்கும்போது, பொருளாதாரத்தின் அளவைப் பெறுவதற்கு உழைப்பின் பிரிவு அவசியம்.

தொழிலாளர் பிரிவின் சாத்தியமான சிக்கல்கள்

தொழிலாளர்கள் மிகவும் நிபுணத்துவம் வாய்ந்தவர்களாக இருந்தால், வேலை மிகவும் சலிப்பாகவும் திரும்பத் திரும்பவும் மாறக்கூடும். இது குறைந்த உழைப்பு மன உறுதியை ஏற்படுத்தும்.

தொழிலாளர்கள் கவனம் செலுத்துவதற்கும் ஒரு நல்ல வேலையைச் செய்வதற்கும் உந்துதலை இழந்தால், அவர்கள் சலிப்படையும்போது தவறுகள் ஊர்ந்து செல்லக்கூடும்.

ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியில் அடைப்பு ஏற்பட்டால் ஒரு சட்டசபை நிறுத்தப்படும்.

ஆடம் ஸ்மித் இந்த சாத்தியமான சிக்கலை அடையாளம் கண்டுகொண்டு, தொழிலாளர்களின் கல்வியை ஆதரித்தார், இதனால் அவர்கள் மீண்டும் மீண்டும் வேலை செய்வதால் அவர்கள் மனச்சோர்வடைய மாட்டார்கள்.

மால்தஸ் மக்கள்தொகை கோட்பாடு

மக்கள்தொகை பற்றிய மால்தூசியன் கோட்பாடு என்பது அதிவேக மக்கள் தொகை வளர்ச்சி மற்றும் எண்கணித உணவு வழங்கல் வளர்ச்சியின் கோட்பாடாகும். ஆங்கில மதகுருவும் அறிஞருமான தாமஸ் ராபர்ட் மால்தஸ் இந்த கோட்பாட்டை தனது 1798 எழுத்துக்களில், ஆன் எஸ்ஸே ஆன் த பிரின்சிபல் ஆஃப் பாப்புலேஷனில் வெளியிட்டார்.

தடுப்பு காசோலைகள் மற்றும் நேர்மறையான காசோலைகள் மூலம், மக்கள் தொகையை வைத்து உணவு விநியோகத்தை சமப்படுத்த மக்கள் தொகை கட்டுப்படுத்தப்படும் என்று மால்தஸ் நம்பினார். இந்த சோதனைகள் மால்தூசியன் பேரழிவிற்கு வழிவகுக்கும்.

1. மக்கள் தொகை மற்றும் உணவு வழங்கல்

வடிவியல் முன்னேற்றத்தில் மக்கள் தொகை அதிகரித்தது என்று தாமஸ் மால்தஸ் கருதுகிறார். ஒரு வடிவியல் முன்னேற்றம் என்பது எண்களின் வரிசையாகும், அங்கு முதல் சொல்லுக்குப் பின் ஒவ்வொரு சொல்லும் முந்தைய விகிதத்தை பொதுவான விகிதம் எனப்படும் நிலையான, பூஜ்ஜியமற்ற எண்ணால் பெருக்குவதன் மூலம் கண்டறியப்படுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, 2, 10, 50, 250, 1250 வரிசையில், பொதுவான விகிதம் 5 ஆகும்.

கூடுதலாக, எண்கணித முன்னேற்றத்தில் உணவு உற்பத்தி அதிகரிக்கிறது என்று அவர் கூறினார். எண்கணித முன்னேற்றம் என்பது எண்களின் வரிசையாகும், இது தொடர்ச்சியான சொற்களுக்கு இடையிலான வேறுபாடு

நிலையானது. எடுத்துக்காட்டாக, தொடர் 2, 5, 8, 11, 14, 17 இல், 3 இன் பொதுவான வேறுபாடு. குறைக்கும் வருவாய் சட்டத்தின் காரணமாக அவர் இந்த முடிவைப் பெற்றார்.

2. மக்கள் தொகை கட்டுப்பாடு

உணவு கிடைப்பதை விட அதிக மக்கள் தொகை இருப்பதால், உணவுப் பற்றாக்குறையால் பலர் இறந்துவிடுவார்கள் என்று மால்தஸ் அப்போது வாதிட்டார். இந்த திருத்தம் நேர்மறை காசோலைகள் (அல்லது இயற்கை காசோலைகள்) மற்றும் தடுப்பு காசோலைகள் வடிவில் நடக்கும் என்று அவர் கருதினார். இந்த காசோலைகள் மால்தூசியன் பேரழிவிற்கு வழிவகுக்கும், இது மக்கள் தொகையை மீண்டும் 'நிலையான நிலைக்கு' கொண்டு வரும்.

A. நேர்மறையான காசோலைகள் அல்லது இயற்கை காசோலைகள்

இயற்கை சக்திகள் உணவு வழங்கலுக்கும் மக்கள்தொகை வளர்ச்சிக்கும் இடையிலான ஏற்றத்தாழ்வுகளை வெள்ளம் மற்றும் பூகம்பங்கள் போன்ற இயற்கை பேரழிவுகள் மற்றும் போர்கள் மற்றும் பஞ்சங்கள் போன்ற மனிதனால் உருவாக்கப்பட்ட செயல்களின் வடிவத்தில் சரிசெய்யும் என்று அவர் நம்பினார்.

பி. தடுப்பு காசோலைகள்

ஏற்றத்தாழ்வை சரிசெய்ய, மக்களின் வளர்ச்சியைக் கட்டுப்படுத்த தடுப்பு நடவடிக்கைகளைப் பயன்படுத்தவும் மால்தஸ் பரிந்துரைத்தார். இந்த நடவடிக்கைகளில் குடும்பக் கட்டுப்பாடு, தாமதமான திருமணங்கள் மற்றும் பிரம்மச்சரியம் ஆகியவை அடங்கும்.

மால்தூசியன் பொறி

மால்தூசியன் பொறி (அல்லது "மால்தூசியன் மக்கள்தொகை பொறி") என்பது மிகவும் மேம்பட்ட விவசாய நுட்பங்களால் உருவாக்கப்பட்ட அதிக அளவு உணவு உற்பத்தியானது அதிக மக்கள் தொகை அளவை உருவாக்குகிறது, பின்னர் இது உணவு பற்றாக்குறைக்கு வழிவகுக்கிறது, ஏனெனில் அதிக மக்கள் முன்பு இருந்த நிலத்தில் வாழ வேண்டும் பயிர்களை வளர்க்கப் பயன்படுகிறது.

தொழில்நுட்ப முன்னேற்றம் பொதுவாக தனிநபர் வருமான ஆதாயங்களுக்கு வழிவகுக்கும், மால்தஸை கோட்பாடு செய்கிறது, இந்த ஆதாயங்கள் அடையப்படவில்லை, ஏனெனில் நடைமுறையில் முன்னேற்றம் மக்கள்தொகை வளர்ச்சியையும் உருவாக்குகிறது. உணவுப் பொருட்கள்

ஆதரிக்கக்கூடியதை மக்கள் தொகை மீறியவுடன், இது பரவலான பஞ்சம் மற்றும் பரவலான நோய்களுடன் ஒரு மால்தூசிய நெருக்கடியை உருவாக்குகிறது. இது முந்தைய நிலைகளுக்கு மக்கள்தொகையை குறைப்பதில் முடிகிறது.

குறைபாடுகள்

1. மக்கள் தொகை வளர்ச்சி

மால்தஸ் முன்வைத்த இருள் மற்றும் அழிவு முன்னறிவிப்புகள் வெளியேறவில்லை. மேற்கு ஐரோப்பாவில், மக்கள் தொகை அதிகரித்துள்ளது (மால்தஸ் கணித்த விகிதத்தில் அல்ல) மற்றும் தொழில்நுட்ப முன்னேற்றங்கள் காரணமாக உணவு உற்பத்தியும் உயர்ந்துள்ளது.

2. உணவு உற்பத்தி

பல தொழில்நுட்ப முன்னேற்றங்களுக்கு நன்றி, கடந்த நூற்றாண்டில் உணவு உற்பத்தி வியத்தகு முறையில் அதிகரித்துள்ளது. பெரும்பாலும், உணவு உற்பத்தி விகிதம் மக்கள் தொகை வளர்ச்சி விகிதத்தை விட அதிகமாக வளர்ந்துள்ளது. உதாரணமாக, அமெரிக்காவில் 1930 களில், மக்கள் தொகையில் 25% விவசாயத் துறையில் பணியாற்றினர், மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியானது மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 100 பில்லியன் டாலருக்கும் குறைவாக இருந்தது. இன்று, மக்கள்தொகையில் 2% க்கும் குறைவானவர்கள் விவசாயத் துறையில் வேலை செய்கிறார்கள், அதே நேரத்தில் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி 14 டிரில்லியன் டாலருக்கும் அதிகமாகும்.

Unit -III

Neo-Classical Economic Thought

ஆல்பிரட் மார்ஷல்

ஆல்பிரட் மார்ஷல் சுமார் 1890 முதல் 1924 இல் இறக்கும் வரை பிரிட்டிஷ் பொருளாதாரத்தில் (உலகப் பொருளாதாரத்தில் ஆதிக்கம் செலுத்தியவர்) ஆதிக்கம் செலுத்தியவர். அவரது சிறப்பு மைக்ரோகோனோமிக்ஸ்-தனிநபர் சந்தைகள் மற்றும் தொழில்களின் ஆய்வு, முழு பொருளாதாரத்தையும் ஆய்வு செய்வதற்கு மாறாக. மார்ஷல் தனது மிக முக்கியமான புத்தகமான பிரின்சிபல்ஸ் ஆஃப் எகனாமிக்ஸில், ஒரு நல்ல விலை மற்றும் வெளியீடு SUPPLY மற்றும் தேவை ஆகிய இரண்டினாலும் தீர்மானிக்கப்படுகிறது என்பதை வலியுறுத்தினார்: இரண்டு வளைவுகளும் கத்தரிக்கோல் கத்திகள் போன்றவை சமநிலையில் வெட்டுகின்றன. நவீன பொருளாதார வல்லுநர்கள் ஒரு நல்ல மாற்றங்களின் விலை ஏன் இன்னும் தொடங்குகிறது அல்லது தேவை அல்லது விநியோகத்தை மாற்றியமைக்கும் காரணிகளைத் தேடுவதன் மூலம் தொடங்குகிறது, இது மார்ஷலுக்கு அவர்கள் செலுத்த வேண்டிய அணுகுமுறை.

சில பங்களிப்புகள்:

1. பொருளாதாரத்தின் வரையறை மற்றும் சட்டங்கள்
2. மார்ஷல் முறை
3. விரும்புவதும் அவற்றின் திருப்தியும்
4. மார்ஷலியன் பயன்பாடு மற்றும் தேவை
5. நுகர்வோரின் உபரி
6. தேவையின் நெகிழ்ச்சி
7. வழங்கல் மற்றும் செலவு
8. உற்பத்தி காரணிகள் மற்றும் பிற .

1. பொருளாதாரத்தின் வரையறை மற்றும் சட்டங்கள்:

மார்ஷல் பொருளாதாரத்தை வரையறுத்தார், “அரசியல் பொருளாதாரம் அல்லது பொருளாதாரம் என்பது வாழ்க்கையின் சாதாரண வணிகத்தில் மனிதகுலத்தைப் பற்றிய ஒரு ஆய்வு; இது தனிப்பட்ட மற்றும் சமூக நடவடிக்கைகளின் ஒரு பகுதியை ஆராய்கிறது, இது அடைவதோடு மிகவும் நெருக்கமாக இணைக்கப்பட்டுள்ளது மற்றும் நல்வாழ்வின் பொருள் தேவைகளைப் பயன்படுத்துகிறது. ஆகவே இது ஒருபுறம் செல்வத்தைப் பற்றிய ஒரு

ஆய்வாகவும், மறுபுறம் மனிதனைப் பற்றிய ஆய்வின் ஒரு பகுதியாகவும் இருக்கிறது.”

மார்ஷலின் கூற்றுப்படி, பொருளாதாரம் என்பது மனிதர்களைப் பற்றிய ஒரு ஆய்வு, மிருகங்கள் அல்லது விலங்குகள் அல்லது தாவரங்கள் அல்ல. இது மனிதனின் பொருளாதார அம்சத்துடன் தொடர்புடையது, ஆனால் அவரது வாழ்க்கையின் சமூக அல்லது அரசியல் அல்லது மத அம்சம் அல்ல. உணவு, உடை, தங்குமிடம் போன்ற அவர்களின் வாழ்க்கைத் தேவைகளை பூர்த்தி செய்வதற்காக, பணம் சம்பாதிப்பதும், செலவழிப்பதும் அடங்கிய அவர்களின் சாதாரண வாழ்க்கை வணிகத்தை இது விளக்குகிறது.

2. மார்ஷல் முறை:

ஆய்வு முறையைப் பொருத்தவரை, தூண்டல் மற்றும் கழித்தல் இரண்டையும் பொருளாதாரத்திற்கு பயனுள்ளதாக மார்ஷல் கருதினார். இரண்டும் ஒருவருக்கொருவர் பூர்த்தி செய்கின்றன. அவர் கூறுகிறார், "விஞ்ஞான சிந்தனைக்கு தூண்டல் மற்றும் கழித்தல் இரண்டும் தேவை, ஏனெனில் இடது மற்றும் வலது கால் இரண்டும் நடைபயிற்சிக்கு தேவை".

பகுதி சமநிலையின் முறையின் சிறந்த மொழிபெயர்ப்பாளராக மார்ஷல் இருந்தார். ஒரு பொருளாதார நிகழ்வை பாதிக்கும் சக்திகள் ஏராளமாக உள்ளன, மேலும் அவை அனைத்தையும் பகுப்பாய்வு செய்வது மிகவும் கடினம். எனவே, சிறந்த வழிமுறையானது மற்ற சக்திகளை மாறாமல் வைத்திருப்பது, மற்றும் நிகழ்வை பாதிக்கும் சக்திகளைப் படிப்பது. இவ்வாறு மற்ற சக்திகள் அனைத்தும் "பிற விஷயங்கள் சமமாக இருப்பது" என்ற சொற்றொடரால் செயலற்ற நிலையில் குறைக்கப்படுகின்றன.

3. விரும்புவது மற்றும் அவர்களின் திருப்தி:

மார்ஷல் விரும்புப்பங்களின் பண்புகளை முழுமையாக ஆராய்ந்தார் மற்றும் தேவைகள், வசதிகள் மற்றும் ஆடம்பரங்களுக்கு இடையில் வேறுபடுகிறார். நுகர்வு அனைத்து பொருளாதார நடவடிக்கைகளின் தொடக்கமும் முடிவும் என்று அவர் நம்பினார், எனவே அவர் முதலில் நுகர்வு மற்றும் அதன் பின்னர் உற்பத்தி பற்றி விவாதித்தார்.

4. மார்ஷலியன் பயன்பாடு மற்றும் தேவை:

ஒரு பொருளின் விலை நிர்ணயிக்கப்படுவது கிளாசிக்கல் பொருளாதார வல்லுநர்கள் நம்பியபடி வழங்கல் மூலமாக அல்ல, பயன்பாட்டுக் கோட்பாட்டாளர்கள் நம்பியபடி கோரிக்கையால் மட்டுமல்ல, தேவை மற்றும்

விநியோக வளைவுகளாலும் தீர்மானிக்கப்படுகிறது. நுகர்வோர் நடத்தை பகுப்பாய்வு செய்ய கோரிக்கையின் கோட்பாட்டை மார்ஷல் எடுத்துக்கொள்கிறார்.

5. நுகர்வோர் உபரி:

மார்ஷல் நுகர்வோர் உபரி என்ற வார்த்தையை பொருளாதார இலக்கியத்தில் சேர்த்தார். அவரைப் பொறுத்தவரை, “அவர் இல்லாமல் செலுத்தாமல், அவர் உண்மையில் செலுத்த வேண்டியதை விட, அவர் செலுத்த விரும்பும் விலையின் அதிகப்படியான அளவு, இந்த உபரி திருப்தியின் பொருளாதார அளவீடு ஆகும். இது நுகர்வோரின் உபரி என்று அழைக்கப்படலாம்”.

நுகர்வோர் பொதுவாக ஒரு பொருளுக்கு இல்லாமல் செல்வதை விட அதிக விலை கொடுக்க தயாராக உள்ளனர். ஆனால் அவர்கள் உண்மையில் அதற்கு குறைந்த கட்டணம் செலுத்துகிறார்கள். இதன் விளைவாக நுகர்வோர் உபரி திருப்தியைப் பெறுகிறார், அது நுகர்வோரின் உபரி என்று அழைக்கப்படுகிறது. நுகர்வோரின் உபரி என்ற கருத்து நல பொருளாதாரத்தின் அடிப்படையாகிவிட்டது.

6. தேவையின் நெகிழ்ச்சி:

மார்ஷல் பொருளாதாரத்திற்கு அளித்த மற்றொரு முக்கியமான கருத்து இது. மார்ஷலின் சொந்த வார்த்தைகளில். ‘ஒரு சந்தையில் தேவையின் நெகிழ்ச்சி பெரியது அல்லது சிறியது, ஏனெனில் கோரப்பட்ட அளவு ஒரு குறிப்பிட்ட விலை வீழ்ச்சிக்கு அதிகமாகவோ அல்லது குறைவாகவோ அதிகரிக்கிறது மற்றும் கொடுக்கப்பட்ட விலை உயர்வுக்கு அதிகமாகவோ அல்லது குறைவாகவோ குறைகிறது.

அவர் ஐந்து டிகிரி நெகிழ்ச்சித்தன்மையை வேறுபடுத்தினார்-முற்றிலும் மீள், அதிக மீள், மீள், குறைந்த மீள் மற்றும் நெகிழ்ச்சி. ஆடம்பரங்களுக்கான தேவை மிகவும் மீள், ஆறுதல் மீள் மற்றும் அத்தியாவசியமான தேவையற்றது என்று அவர் குறிப்பிட்டார்.

7. வழங்கல் மற்றும் செலவு:

மார்ஷல் தனது தேவை பற்றிய பகுப்பாய்வைப் போன்ற வரிகளில் தனது வழங்கல் கோட்பாட்டை உருவாக்கினார். நுகர்வோர் பொருட்களின் நுகர்வுகளிலிருந்து பயன்பாடுகள் அல்லது திருப்தியைப் பெறுவது போலவே, இது செலவுகளையும் உள்ளடக்கியது. ஒரு நுகர்வோர் தனது பொருட்களின் நுகர்வு அதிகரித்ததால் விளிம்பு பயன்பாடு குறைவது போல, ஒரு பொருளின் உற்பத்தி விரிவடையும் போது விளிம்பு செலவு உயர்கிறது.

8. உற்பத்தியின் காரணிகள்:

மார்ஷலின் கூற்றுப்படி, நிலம் மற்றும் உழைப்பு ஆகியவை உற்பத்தியின் இரண்டு முக்கிய காரணிகளாகும். மூலதனமானது உற்பத்தியின் இரண்டாம் முகவர். அமைப்பு என்பது ஒரு வகையான உழைப்பு. இதன் விளைவாக, நிலமும் உழைப்பும் உற்பத்தியின் முதன்மை காரணிகளாகும். மனிதன் சுறுசுறுப்பாக இருப்பது, உற்பத்தி மற்றும் நுகர்வு தொடர்பான அனைத்து நடவடிக்கைகளுக்கும் பின்னால் உள்ள மைய சக்தியாகும், ஆனால் அவனது சுற்றுப்புறங்கள் மற்றும் சூழலால் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளதால் இயற்கை ஒரு குறிப்பிடத்தக்க பாத்திரத்தை வகிக்கிறது.

A.C. பிகு

நலன்புரி பொருள்:

பிகோவின் கூற்றுப்படி, நலன்புரி என்பது ஒரு மனிதனின் மனநிலை அல்லது நனவில் வாழ்கிறது, அது அவனது திருப்தி அல்லது பயன்பாடுகளால் ஆனது. ஆகவே, நலன்புரியின் அடிப்படையானது ஒரு நபரின் ஆசைகளை எந்த அளவிற்கு பூர்த்தி செய்கிறது என்பதுதான்.

சமூக நலன் என்பது ஒரு சமூகத்தில் உள்ள அனைத்து தனிப்பட்ட வேல்ஃபேர்களின் சுருக்கமாக கருதப்படுகிறது. பொது நலன் என்பது மிகவும் பரந்த, சிக்கலான மற்றும் நடைமுறைக்கு மாறான கருத்தாக இருப்பதால், பிகோ தனது ஆய்வின் வரம்பை பொருளாதார நலனுக்காக வரையறுக்கிறார். அவரே கவனித்தபடி, பொருளாதார நலன் என்பது எந்த வகையிலும் மொத்த நலனுக்கான குறியீடாக இல்லை, ஏனெனில் வேலையின் தரம், ஒருவரின் சூழல், மனித உறவுகள், அந்தஸ்து, வீட்டுவசதி மற்றும் பொதுப் பாதுகாப்பு போன்ற பல கூறுகள் பொருளாதார நலனில் இருந்து விலகிவிட்டன.

பிகுவியன் நல நிபந்தனைகள்:

முதல் நிபந்தனை தேசிய வருமானம் அதிகரிக்கும் போது நலன்புரி அதிகரிக்கும் என்று கூறப்படுகிறது. அதே சுவைகளையும் வருமான விநியோகத்தையும் கருத்தில் கொண்டு, தேசிய வருமானத்தில் அதிகரிப்பு என்பது நலன்புரி அதிகரிப்பைக் குறிக்கிறது. வேலையின் செயலற்ற தன்மையும் அதிகரித்தாலும் பெரும்பாலான சந்தர்ப்பங்களில் தேசிய வருமானம் அதிகரிக்கும் என்று பிகோ வாதிடுகிறார்.

இரண்டாவதாக, நலன்புரி அதிகரிப்புக்கு தேசிய வருமானத்தின் விநியோகம் சமமாக முக்கியமானது. தேசிய வருமானம் நிலையானதாக இருந்தால், பணக்காரர்களிடமிருந்து ஏழைகளுக்கு வருமானத்தை மாற்றுவது நலனை மேம்படுத்தும். பிகோவின் கூற்றுப்படி, இத்தகைய இடமாற்றங்கள் ஏழைகளை விட செல்வந்தர்களுக்கு குறைவாகவே இருக்கின்றன, இதன் விளைவாக பிந்தையவர்களின் பொருளாதார நிலை உயர்த்தப்படுகிறது. இந்த நலன்புரி

நிலை, 'திருப்திக்கான சம திறன் மற்றும் வருமானத்தின் ஓரளவு பயன்பாட்டைக் குறைத்தல்' என்ற இரட்டை பிகோவியன் நியமனங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டது.

ஒரே உண்மையான வருமானத்திலிருந்து வெவ்வேறு மக்கள் ஒரே திருப்தியைப் பெறுகிறார்கள் என்றும் "இப்போது பணக்காரர்கள் இப்போது மக்களிடமிருந்து வித்தியாசமாக இருக்கிறார்கள், இப்போது ஏழைகள் தங்கள் அடிப்படை இயல்பில் இன்பத்திற்கான அதிக திறன்களைக் கொண்டுள்ளனர்" என்று பிகோ வாதிடுகிறார். வருமானம் குறைந்து வருவதால், பணக்காரர்களிடமிருந்து ஏழைகளுக்கு வருமானம் மாற்றப்படுவது சமூக நலனை அதிகரிக்கும். இது பொருளாதார சமத்துவம் என்பது நலனை அதிகப்படுத்துகிறது.

சமூக நலனில் முன்னேற்றங்களைக் கண்டறிய, பிகோ ஒரு இரட்டை அளவுகோலைப் பின்பற்றுகிறார்:

முதலாவதாக, தேசிய வருமானத்தில் அதிகரிப்பு 'சில பொருட்களை மற்றவர்களைக் குறைக்காமல் அதிகரிப்பதன் மூலமாகவோ அல்லது அவற்றின் சமூக மதிப்பு அதிகமாக இருக்கும் நடவடிக்கைகளுக்கு காரணிகளை மாற்றுவதன் மூலமாகவோ கொண்டு வரப்படுகிறது' என்பது ஏழைகளின் பங்கைக் குறைக்காமல் நலனில் முன்னேற்றமாகக் கருதப்படுகிறது.

இரண்டாவதாக, தேசிய வருமானத்தை குறைக்காமல் ஏழைகளின் பங்கை அதிகரிக்கும் பொருளாதாரத்தின் எந்தவொரு மறுசீரமைப்பும் சமூக நலனில் முன்னேற்றமாகக் கருதப்படுகிறது.

பிகோவியன் நிபந்தனைகளின் அனுமானங்கள்:

(1) ஒவ்வொரு நபரும் வெவ்வேறு பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளுக்கான செலவினங்களிலிருந்து தனது திருப்தியை அதிகரிக்க முயற்சிக்கிறார்.

(2) திருப்தி ஒருவருக்கொருவர் மற்றும் ஒருவருக்கொருவர் ஒப்பிடத்தக்கது.

(3) வருமானத்தின் ஓரளவு பயன்பாட்டைக் குறைக்கும் சட்டம் பொருந்தும். வருமானம் அதிகரிக்கும் போது வருமானத்தின் ஓரளவு பயன்பாடு குறைகிறது என்பதே இதன் பொருள். இதன் விளைவாக, ஒரு ஏழை மனிதனுக்கு கூடுதல் வருமானத்தைப் பயன்படுத்துவதன் ஆதாயம் ஒரு பணக்காரனுக்கு அதே அளவு வருமானத்திலிருந்து பயன்பாட்டை இழப்பதை விட அதிகமாகும்.

(4) திருப்திக்கு சமமான திறன் உள்ளது. வெவ்வேறு நபர்கள் ஒரே உண்மையான வருமானத்திலிருந்து ஒரே திருப்தியைப் பெறுகிறார்கள் என்பதை இது குறிக்கிறது. இந்த அனுமானங்களின் அடிப்படையில், அதிகபட்ச சமூக நலனுக்கான பிகோவியன் நிலைமைகளை அவரது இரட்டை அளவுகோலின் அடிப்படையில் பூர்த்தி செய்ய முடியும்.

திறனாய்வு

(1) அதிகரிப்பு பற்றிய கருத்து தெளிவாக இல்லை:

பிகோ நலன்புரி அதிகரிப்புக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறார், ஆனால் அவர் அதிகரிப்பு என்ற கருத்தை தெளிவுபடுத்தவில்லை. அவரது 'அதிகபட்சம்' உண்மையில் 'உகந்ததாக' இருக்கிறது, ஆனால் அது ஒரு நிலையான புள்ளி. ஆனால் இது சரியான பார்வை அல்ல, ஏனெனில் 'உகந்த' நிலையானது அல்ல. இது தேசிய வருமானத்தின் அதிகரிப்பு அல்லது குறைவுடன் மாறுகிறது.

(2) பிகோ 'நலத்திட்டத்தை' கார்டினலாக அளவிடுகிறார்:

பிகோவின் கூற்றுப்படி, நலன்புரி பயன்பாடு அல்லது திருப்தி அடிப்படையில் அளவிடப்படுகிறது. தனிநபர்களுக்கு பரிமாறிக்கொள்ளக்கூடிய பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளின் பயன்பாடுகளின் தொகுப்பாக சமூக நலனை அவர் கருதுகிறார். பொருளாதார வல்லுநர்கள் இந்த கருத்தை ஏற்கவில்லை, ஏனெனில் பயன்பாட்டின் அளவு அளவீட்டு சாத்தியமில்லை. இந்த காரணத்தினால்தான் நவீன பொருளாதார வல்லுநரின் அளவீட்டு பயன்பாடு சாதாரணமாக உள்ளது.

(3) தேசிய வருமானம் நலன்புரி அளவீடு அல்ல:

Pigou இன் நலன்புரி நிலைமைகள் தேசிய வருமானத்துடன் தொடர்புடையவை. ஆனால் தேசிய வருமானத்தை கணக்கிடுவது எளிதல்ல. மீண்டும், தேசிய வருமானத்தில் வெறும் அதிகரிப்பால் சமூக நலன் அதிகரிக்காது. விலைவாசி உயர்வு காரணமாக தேசிய வருமானம் அதிகரிக்கக்கூடும், ஏழைகள் முன்பை விட மோசமாகிவிடக்கூடும்.

(4) பேராசிரியர் ராபின்ஸின் கூற்றுப்படி, மனிதனின் திருப்திக்கான சமமான திறனை பிகோவின் அனுமானம் அவரது நலன்புரி கருத்தை ஒரு நேர்மறையான ஆய்வாக மாற்றாது. அவரது வார்த்தைகளில், "இந்த அனுமானம் விஞ்ஞான ஆர்ப்பாட்டத்தை விட நெறிமுறைக் கொள்கையில்தான் உள்ளது; அது மதிப்புக்குரிய தீர்ப்பு அல்ல."

(5) பிகோ நலனுக்கான நெறிமுறை உறவை தெளிவுபடுத்தவில்லை:

நலன்புரி பொருளாதாரம் நெறிமுறைகளுடன் நெருக்கமாக தொடர்புடையது, ஆனால் பிகோ அதை தெளிவுபடுத்தவில்லை. நலன்புரி பொருளாதாரம் என்பது ஒரு நெறிமுறை ஆய்வாகும், இதில் மதிப்பு தீர்ப்புகள் மற்றும் ஒருவருக்கொருவர் ஒப்பீடுகள் செய்யப்படுகின்றன. இந்த கருத்துக்களை அவரது நலன்புரி கருத்துடன் தொடர்புபடுத்தாததன் மூலம், பிகோவின் நலன்புரி பொருளாதாரம் நலனுக்கான காரணங்கள் குறித்த புறநிலை ஆய்வாக கருதப்படவில்லை.